

Rok 1916.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXII. — Wydana i rozesłana dnia 23. sierpnia 1916.

Treść: (№ 265 i 266.) 265. Rozporządzenie o sądzie powiatowym, właściwym do pozbawienia własnowolności krajowca, który nie przebywał w obrębie państwa. — 266. Rozporządzenie, którem zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministerjalne z dnia 18. czerwca 1916, dotyczące uregulowania obrotu kawą.

265.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 15. sierpnia 1916

o sądzie powiatowym, właściwym do pozbawienia własnowolności krajowca, który nie przebywał w obrębie państwa.

Na zasadzie § 12., ustęp 4. ordynacji pozbawienia własnowolności (rozporządzenie cesarskie z dnia 28. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 207) zarządza się:

§ 1.

Sąd powiatowy w Wiedniu, śródmieście, jest właściwy do pozbawienia własnowolności krajowca, który w obrębie państwa nie ma stałego miejsca pobytu i dla którego niema także ostatniego miejsca pobytu w obrębie państwa.

§ 2.

Postanowienie § 1. ma zastosowanie do zmiesienia i przemiany pozbawienia własnowolności (§ 51., ustęp 1., ord. pozb. własn.)

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 1. września 1916.

Hochenburger wlr.

266.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 22. sierpnia 1916.

którem zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministerjalne z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, dotyczące uregulowania obrotu kawą.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zmieniając i uzupełniając rozporządzenie ministerjalne z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, dotyczące uregulowania obrotu kawą, zarządza się, co następuje:

I.

Przymus ofertowania.

§ 1.

Kto posiada kawę surową w ilości co najmniej 600 *kg* ma najpóźniej do dnia 31. sierpnia 1916 legitymowanej przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych Wojennej centrali dla kawy, stowarzyszeniu z o. p. z siedzibą w Wiedniu I., Elisabethstrasse Nr. 1 zgłosić i zaofertować z przedłożeniem oryginalnych faktur listem poleconym swój cały zapas kawy surowej, zamknięty

po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, bez względu na to, czy znajduje się w jego własnym czy w obcym przechowaniu, podając zarazem ilość, gatunek, cenę zakupu, urosłe ewentualnie inne koszty tudzież imię i nazwisko (firmę) i adres poprzedniego posiadacza.

Centrala dla kawy ma oświadczyć do dnia 20. września 1916, jaką dokładnie oznaczyć się mającą ilość chce objąć. Dla ilości, których centrala dla kawy według jej oświadczenia objąć nie chce, kończy się zamknięcie z chwilą złożenia tego oświadczenia lub, o ile centrala dla kawy oświadczenia w ciągu powyższego terminu nie złoży, z dniem 20. września 1916. Cena objęcia będzie ustanowiona stosownie do § 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186.

Objęcie kawy przez centralę dla kawy nastąpi w czasie, który ma być przez nią oznaczony.

Co do kawy, sprowadzonej z miejscowości, położonej poza obszarem, na którym rozporządzenie to obowiązuje, ma zastosowanie i nadal postanowienie § 11. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186.

II.

Cena najwyższa.

§ 2.

Począwszy od dnia 18. września 1916 nie może cena sprzedaży palonej kawy (ocłonej) przy oddawaniu wprost do rąk konsumenta przewyższać 8 K za kilogram, cena sprzedaży kawy surowej (ocłonej) przy oddawaniu wprost do rąk konsumenta na podstawie ewentualnego zezwolenia po myśli § 9. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, 6 K 40 h za kilogram.

Minister spraw wewnętrznych może co do poszczególnych gatunków kawy zezwolić na wyjątki od tego postanowienia i od postanowienia § 9. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916. Dz. u. p. Nr. 186.

III.

Rozszerzenie obszaru dla ważności kart na kawę.

§ 3.

Polityczne władze krajowe są upoważnione (założonym przez kolej lub stowarzyszenie) magazynom środków żywności na kolejach żelaznych, zezwalać na wydawanie kawy swym członkom także za kartami, wystawionymi w innym okręgu administracyjnym.

IV.

Obrót mieszankami kawy i esencjami kawowymi.

§ 4.

Mieszanki kawy (nie wyłączając konserw kawowych) i esencje kawowe wolno wydawać bezpośrednio konsumentowi tylko za kartą na kawę w takich ilościach, których zawartość czystej kawy odpowiada oddanym odcinkom kart. Mieszanki i esencje takie wolno wydawać tylko w opakowaniach, na których należy dokładnie uwidocznić imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania wytwórcy tudzież zawartość czystej kawy w tej mieszance lub esencji podając absolutny ciężar kawy, przyczem za prawdziwość tej daty ręczy wytwórca.

Zapasy mieszanek kawy i esencji kawowych, istniejące już w chwili ogłoszenia tego rozporządzenia, o ile nie zawierają więcej jak 20 % czystej kawy, można aż do dnia 20. września 1916, sprzedawać bez karty na kawę.

V.

Postanowienia ogólne.

§ 5.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, mają zastosowanie, o ile rozporządzeniem niniejszym nie wydano odmiennych zarządzeń.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wtr.